

Sygn. akt I C 916/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia SO Ewa Tomczyk
Protokolant	Dorota Książczyk

po rozpoznaniu w dniu 1 grudnia 2016 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z powództwa B. C.

przeciwko Kancelarii (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. i Przedsiębiorstwu Handlowo-Produkcyjnemu (...) Spółce Jawnej w W.

o zwolnienie zajętych przedmiotów spod egzekucji

1. zwalnia od egzekucji prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Radomsku R. T. w sprawach: KM 324/16, Km 325/16, Km 326/16, Km 327/16 i Km 328/16 ruchomości zajęte w dniu 23 marca 2016 r. wyszczególnione w protokole zajęcia w pozycjach od 2 do 6, od 8 do 10, od 12 do 15, od 18 do 20, 22 i 23;
2. umarza postępowanie w pozostałej części;
3. zasada od strony pozwanej Kancelarii (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. na rzecz powódki B. C. kwotę 15.912,00 (piętnaście tysięcy dziewięćset dwanaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 916/16

UZASADNIENIE

W pozwie złożonym do Sądu Rejonowego w Tomaszowie M.. w dniu 22 kwietnia 2016 r. (data oddania w placówce pocztowej- koperta załączona do końcowej obwoluty akt) skierowanym przeciwko pozwanym: Kancelarii (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. oraz Przedsiębiorstwu Handlowo- Produkcyjnemu (...) Spółce Jawnej w W. (zwanym dalej w skrócie Przedsiębiorstwem) powódka B. C. wniosła o zwolnienie od egzekucji prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Radomsku R. T. w sprawach Km 324/16, 325/16, 326/16, 327/16, 328/16, 80/16 Km 142/16 z wniosku wierzyciela (pозwanego Kancelarii (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.) ruchomości wyszczególnionych w protokole zajęcia ruchomości z dnia 23.03.2016 r. zajętych u dłużnika Przedsiębiorstwie Handlowo- Produkcyjnym (...) Spółka Jawna w W.. Nadto pozew zawierał żądanie zasądzenia zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

Postanowieniem z dnia 11 maja 2016 r. Sąd Rejonowy w Tomaszowie M.. uznał swą niewłaściwość rzeczową i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w Piotrkowie Tryb. (k. 54).

Pozwana Kancelaria (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki zwrotu kosztów procesu wg norm przepisanych. Podniosła, że powódka nie dochowała terminu

z art. 841 § 3 k.p.c. do wytoczenia powództwa, nie udowodniła roszczonego prawa własności do ruchomości zajętych przez komornika, a nadto wskazała, że niektóre zajęte przedmioty stanowią własność leasingodawcy tj. (...) S.A., a co za tym idzie powódce nie służy legitymacja czynna do wytoczenia powództwa (k. 78).

Pozwane Przedsiębiorstwo przyznało, że powódce służy prawo do zajętych ruchomości (k. 71).

Pismem procesowym z dnia 15 listopada 2016 r., sprecyzowanym na rozprawie w dniu 1 grudnia 2016 r. pełnomocnik powódki cofnął powództwo do ruchomości wymienionych w punktach 1,7,11,16, 17 i 21 protokołu zajęcia wraz ze zrzeczeniem się roszczenia (k. 133, 151 odwrot).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Radomsku R. T. prowadził na wniosek wierzyciela Kancelarii (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. postępowanie egzekucyjne przeciwko Przedsiębiorstwu Handlowo-Produkcyjnemu (...) Spółce Jawnej w W. w sprawach Km 324/16, 325/16, 326/16, 327/16, 328/16, 80/16. W toku tego postępowania w dniu 23 marca 2016 r. Komornik dokonał zajęcia następujących ruchomości:

1. witryny chłodniczej C.,
2. pieca elektrycznego marki W.,
3. kuchni gazowej E.,
4. dwóch maszynek do mięsa MG 32,
5. krajalnicy R. (piła do kości),
6. trzech zlewozmywaków ze stali nierdzewnej,
7. zamrażarki L.,
8. różna elektrycznego,
9. dwóch okapów kuchennych ze stali nierdzewnej o szerokości 110 cm,
10. okapu kuchennego ze stali nierdzewnej o szerokości 250 cm,
11. dwunastu stołów gastronomicznych ze stali nierdzewnej,
12. czterech kuchenek gazowych jednopalnikowych,
13. kuchenki gazowej dwupalnikowej,
14. maszynki do wyrabiania ciasta (...),
15. trzech regałów ze stali nierdzewnej na kółkach,
16. dwóch lad chłodniczych (...),0,
17. dwóch lad chłodniczych (...),5 B.,
18. pięciu szafek gastronomicznych ze stali nierdzewnej,
19. pieca R.,
20. dwóch pieńków do mięsa na stojaku,

21. krajalnicy do chleba L.,
22. sześćdziesięciu misek metalowych ze stali nierdzewnej,
23. dwudziestu tac ze stali nierdzewnej płytkich i głębokich.

Przy zajęciu ruchomości był obecny K. K. (1) oraz B. C., K. K. (1) wskazał jako właściciela zajętych ruchomości (...) Spółkę Akcyjną we W. oraz powódkę B. C.

(dowód: protokół zajęcia ruchomości – k. 29-30)

Powódka oraz pozwane Przedsiębiorstwo prowadzili własne działalności gospodarcze w tym samym obiekcie handlowym, to jest w markecie przy ul. (...) w T. M.. Powódka prowadziła i prowadzi w dalszym ciągu stoisko ogólnospożywcze, zaś Przedsiębiorstwo -stoisko garmazeryjne, na którym były sprzedawane kotlety, zupy, pierogi, sałatki, tatar, które były przygotowywane na zapleczu stosika przez kucharzy.

(dowód: zeznania świadka E. P. – k. 151 odwrót – 153, przesłuchanie powódki – k. 153 odwrót w zw. z k. 125 odwrót – 126 odwrót, przesłuchanie K. K. (1) – k. 154)

Przedsiębiorstwo było zadłużone w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą w hurtowni (...) S.A. w K.. Prezes tej spółki współpracował z powódką, wiedział, że prowadzi ona działalność w tym samym miejscu, co pozwane Przedsiębiorstwo i zasugerował pozwanemu, aby powódka spłaciła zadłużenie pozwanej Spółki Jawnej w zamian za przejęcie stoiska. W tych okolicznościach K. K. (1) rozpoczął z powódką rozmowy, których efektem było ustalenie, że powódka spłaci zadłużenie Przedsiębiorstwa w zamian za rzeczy ruchome stanowiące wyposażenie stoiska gastronomicznego. W związku z tym w dniu 28 grudnia 2015 r. w K. została zawarta pomiędzy powódką a Przedsiębiorstwem umowa o przejęcie długu, której przedmiotem było przejęcie długu jaki powstał wobec wierzyciela (...) S.A. w K. w związku z umową o współpracy handlowej zawartą w dniu 2 lutego 2015 r. pomiędzy A. A. a Przedsiębiorstwem. Dług ten na dzień przejęcia wynosił 141.366,84 zł. W projekcie umowy o przejęcie długu wskazano, że powódka spłaci zadłużenie w 24 równych ratach, płatnych począwszy od stycznia 2016 r. do dnia 31.12.2017 r. Ostatecznie jednak z inicjatywy prezesa zarządu A. – A. został ustalony termin na spłatę zadłużenia do dnia 15 marca 2016 r.

(dowód: umowa o współpracy handlowej – k. 25-28, umowa o przejęcie długu – k. 20-22, 143, przesłuchanie powódki – k. 153 odwrót w zw. z k. 125 odwrót – 126 odwrót, przesłuchanie K. K. (1) – k. 154)

W dniu 11 lutego 2016 r. w T. M.. została zawarta pomiędzy pozwanym Przedsiębiorstwem a powódką umowa, na mocy której powódka przejęła wyposażenie stoiska garmazeryjnego należącego do Przedsiębiorstwa, którego wartość ustalono na kwotę odpowiadającą zadłużeniu Przedsiębiorstwa wobec A. -A. to jest na kwotę 141.366,81 zł. W § 4 umowy postanowiono, że wierzytelność z tytułu sprzedaży wyposażenia stoiska Przedsiębiorstwo przekazuje na poczet swego długu wobec A. – A., które powódka zobowiązała się zapłacić za Przedsiębiorstwo.

(dowód: umowa przejęcia stoiska garmazeryjnego – k. 144- 145)

Powódka i K. K. (1) umówili się, że K. K. (1) będzie prowadził stoisko garmazeryjne do końca marca 2016 r. Miało to związek z faktem, że w dacie zawarcia umowy przejęcia stoiska garmazeryjnego zadłużenie wobec A. -A. nie było jeszcze przez powódkę spłacone, a nadto z końcem marca 2016 r. miało nastąpić rozwiązanie umów o pracę z pracownikami Przedsiębiorstwa i zatrudnienie ich przez powódkę. Dlatego w dacie zajęcia ruchomości przez Komornika, to jest w dniu 23 marca 2016 r. wyposażenie stoiska znajdowało się w posiadaniu Przedsiębiorstwa.

(dowód: zeznania świadka E. P. – k. 151 odwrót – 153, przesłuchanie powódki – k. 153 odwrót w zw. z k. 125 odwrót – 126 odwrót, przesłuchanie K. K. (1) – k. 154)

W dniu 11 lutego 2016 r. pozwane Przedsiębiorstwo wystawiło 6 faktur sprzedaży sprzętów stanowiących wyposażenie stoiska. Faktura Vat nr (...) dotyczyła maszynki do mięsa (poz. 4 protokołu zajęcia), stołów gastronomicznych (poz. 11 protokołu zajęcia), szafek gastronomicznych (poz. 18 protokołu zajęcia), regałów ze stali nierdzewnej (poz. 15 protokołu zajęcia).

Faktura Vat nr (...) dotyczyła zlewozmywaku (poz. 6 protokołu zajęcia).

Faktura Vat nr (...) dotyczyła okapów (poz. 9 i 10 protokołu zajęcia).

Faktura Vat nr (...) dotyczyła pieca elektrycznego W. (poz. 2 protokołu zajęcia), różna elektrycznego (poz. 8), piły do kości - krajalnicy R. (poz. 5), maszynki do wyrabiania ciasta (...) (poz. 14), pieca R. (poz. 19).

Faktura Vat nr (...) dotyczyła kuchni gazowej E. (poz. 3), kuchni 2 – palnikowej (poz. 13), 4 kuchni 1- palnikowych (poz. 12).

Faktura Vat nr (...) dotyczyła dwóch pieńków do mięsa na stojaku – kłoców do mięsa (poz. 20) i naczyń z blachy kwasoodpornej (poz. 22 i 23).

(dowód: faktury – k. 32-37, zestawienie – k. 136)

W lutym 2016 r. powyższe faktury zostały wprowadzone do ewidencji VAT prowadzonej przez powódkę. Na podstawie ewidencji VAT została sporządzona i złożona w dniu 25 marca 2016 r. w Urzędzie Skarbowym w T. M.. deklaracja dla podatku towarów i usług za miesiąc luty 2016 r. potwierdzająca nabycie towarów od Przedsiębiorstwa w kwocie 141.067 zł.

(dowód: zeznania świadka E. P. – k. 151 odwrót – 153, deklaracja dla podatku od towarów i usług – k. 89, ewidencja VAT – k. 91, dziennik zapisów księgowych – k. 99, dekrety faktur sprzedaży wystawionych przez Przedsiębiorstwo – k. 100- 105)

Nabyte od Przedsiębiorstwa przedmioty zostały wprowadzone do ewidencji środków trwałych powódki i figurują pod pozycjami od 145 do 156. Przedmioty niskocenne, tj. o wartości poniżej 3.500 zł zostały przyjęte do ewidencji z datą zakupu, tj. 11.02.2016 r., zaś pozostałe od czasu ich faktycznego użytkowania, to jest od dnia 1.04.2016 r.

(dowód: zeznania świadka E. P. – k. 151 odwrót – 153, wydruk z ewidencji środków trwałych – k. 92-98)

Przedsiębiorstwo odnotowało sprzedaż towarów powódce w rejestrze sprzedaży w pozycjach od 10 do 15, na podstawie tego rejestru została wystawiona deklaracja VAT. Nadto po sprzedaży Przedsiębiorstwo wykreśliło sprzedane powódce urządzenia z ewidencji środków trwałych.

(dowód: zeznania świadka E. P. – k. 151 odwrót – 153, rejestr sprzedaży – k. 115-116, deklaracja VAT – k. 156, ewidencja środków trwałych – k. 109)

Pozwane Przedsiębiorstwo użytkowało między innymi następujące urządzenia: zamrażarkę L. (poz. 7 protokołu zajęcia), witrynę chłodniczą C. (poz. 1), lody chłodnicze (poz. 16, 17), stoły gastronomiczne (poz. 11) i krajalnicę L. (poz. 21) na podstawie umów leasingu zawartych z (...) S.A. we W..

(dowód: umowa leasingu – k. 38-44, porozumienia - k. 45, - 52, faktura VAT nr (...))

W dniu 21 marca 2016 r. zostało zawarte pomiędzy pozwanym Przedsiębiorstwem, powódką i (...) Funduszem (...) porozumienie, na podstawie którego nastąpiło przeniesienie z Przedsiębiorstwa jako dotychczasowego leasingobiorcy na powódkę jako nowego leasingobiorcę praw i obowiązków z zawartych przez Przedsiębiorstwo umów leasingu. Przedsiębiorstwo przelało, a powódka przyjęła przelew praw i obowiązków przysługujących Przedsiębiorstwu na

podstawie umowy leasingu, powódka przejęła wszelkie zobowiązania Przedsiębiorstwa z umowy leasingu i wstąpiła na jego miejsce do umowy leasingu, na co wyraził zgodę leasingodawca.

(dowód: porozumienie z dnia 21.03.2016 r. - k. 45- 50,

Powódka spłaciła zadłużenie pozwanego Przedsiębiorstwa wobec A. – A. w dnia 21 marca 2016 r.

(dowód: dowody wpłaty – k. 137, 138, 141, 142, pismo A. –A. z dnia 21.03.2016 r. – k. 146)

Przed Sądem Rejonowym w Radomsku w sprawie I C 374/16 toczy się proces z powództwa (...) S.A. we W. przeciwko Kancelarii (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. o zwolnienie spod egzekucji prowadzonej w przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Radomsku R. T. w sprawach egzekucyjnych: Km 324/16, Km 325/16, Km 326/16, Km 327/16 i Km 327/16 witryny chłodniczej W- 13 oraz zamrażarki L.. Postanowieniem z dnia 26.08.2016 r. Sąd Rejonowy w Radomsku zabezpieczył powództwo poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego w odniesieniu wskazanych wyżej przedmiotów do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy.

(okoliczność niesporna – postanowienie –k. 85)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie a jego podstawę prawną stanowi art. 841 § 1 k.p.c., stosownie do którego osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa. Zgodnie z treścią § 3 powołanego przepisu powództwo można wnieść w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa, chyba że inny termin jest przewidziany w przepisach odrębnych. Przepis § 3 został dodany przez ustawę z dnia 2 lipca 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 172, poz. 1804) i obowiązuje od dnia 5 lutego 2005 roku. Dodanie tego paragrafu miało na celu w miarę szybkie usunięcie stanu niepewności dla wierzyciela w toku egzekucji co do prawidłowości zajęcia, jak również uniemożliwienie współdziałającym dłużnikowi i osobie trzeciej przewlekania postępowania egzekucyjnego poprzez stosowanie innych środków w toku egzekucji, by dopiero po ich wyczerpaniu wystąpić z przedmiotowym powództwem.

Podstawą powództwa z art. 841 k.c. jest naruszenie praw osoby trzeciej w następstwie skierowania egzekucji do określonego przedmiotu (prawa). Naruszenie takie jest aktualne tylko wtedy, gdy wierzyciel egzekwujący nie ma prawa zaspokoić swojej wierzytelności z zajętego przedmiotu lub prawa. W literaturze prawniczej na ogół przyjmuje się, że w drodze omawianego powództwa ochronie podlega prawo własności i współwłasności, użytkowanie wieczyste, użytkowanie ruchomości lub praw oraz spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu. Celem powództwa z art. 841 jest ochrona praw podmiotowych osoby trzeciej, naruszonych w następstwie skierowania egzekucji. W rezultacie chodzi o naruszenie prawa materialnego, zwłaszcza prawa własności, mimo prawidłowego, zgodnego z przepisami procesowymi działania organu egzekucyjnego.

W rozpoznawanej sprawie powódka żądała zwolnienia od egzekucji zajętego w jej toku ruchomości, powołując się na to, że jest ich właścicielem. Obrona pozwanego będącego wierzycielem egzekwującym sprowadzała się do kwestionowania zachowania przez powódkę terminu do wytoczenia powództwa. Nadto pozwany podważał prawdziwość faktur zakupu sprzętów przez powódkę, twierdząc, że gdyby zostały sprzedane w lutym 2016 r. to w dacie ich zajęcia, tj. w dniu 23 marca 2016 r. nie znajdowałyby się w posiadaniu pozwanego Przedsiębiorstwa.

Jeśli chodzi o zachowanie terminu do wytoczenia powództwa wskazać należy, że powództwo zostało wytoczone nie jak twierdzi pozwany w dniu 25 kwietnia lecz dnia 22 kwietnia 2016 r. Powódka nadała w tym dniu pozew w placówce pocztowej, złożenie pozwu jest czynnością procesową, do której zastosowanie ma przepis art. 165 § 2 k.p.c., zgodnie z którym oddanie pisma procesowego w polskiej placówce operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu. Skoro powódka dowiedziała się w

dniu 23 marca 2016 r. o zajęciu ruchomości, to wytaczając powództwo w dniu 22 marca 2016 r. dochowała miesięczny termin z art. 841 § 3 k.p.c.

Nie ulega również wątpliwości w świetle dokumentów zgromadzonych w sprawie oraz zeznań świadka E. P. i przesłuchania stron, że powódka jest właścicielką przedmiotów zajętych w toku postępowania egzekucyjnego (co do których powództwo było popierane).

Wprawdzie powódka wbrew zobowiązaniu nie złożyła oryginałów faktur zakupu sprzętów od pozwanego Przedsiębiorstwa, nie mniej jednak w świetle całości złożonych przez nią oraz Przedsiębiorstwo dokumentów księgowych (rejestr sprzedaży Przedsiębiorstwa, rejestru zakupów powódki, ewidencji VAT, dziennika zapisów księgowych i wystawionych na jego podstawie dekretów, ewidencji środków trwałych) oraz zeznań księgowej powódki - świadka E. P. oraz przesłuchania powódki i K. K. prawdziwość tych faktur, a co za tym idzie fakt nabycia w dniu 11 lutego 2016 r. przez powódkę rzeczy ruchomych stanowiących wyposażenie stoiska gastronomicznego nie budzi żadnych zastrzeżeń. Fakt nabycia własności tych przedmiotów uprawdopodobniają także dokumenty w postaci umowy o przejęcie długu z dnia 28.12.2015 r. oraz porozumienia – cesje do umów leasingu zawartych przez pozwane Przedsiębiorstwo z (...). Z powyższych dowodów wynika, że powódka przejęła dług Przedsiębiorstwa wobec jego wierzyciela – Spółki (...), a Przedsiębiorstwo w zamian za to przeniosło na powódkę własność ruchomości będących wyposażeniem prowadzonego przez nie stoiska gastronomicznego. Ponieważ w dacie podpisania umowy o przejęcie stoiska i (11.02.2016 r.) powódka nie spłaciła jeszcze całości przejętego zadłużenia (co nastąpiło dopiero w dniu 21.03.2016 r.) wersja podawana przez powódkę i Przedsiębiorstwo, że wydanie ruchomości nastąpiło po zaprzestaniu prowadzenia przez Przedsiębiorstwo swej działalności z końcem marca 2016 r. jest wiarygodna. Przekonujące jest, że każda ze stron chciała zabezpieczyć swe interesy – powódka podpisując przed spłatą zadłużenia Przedsiębiorstwa umowę o przejęcie wyposażenia stoiska, zaś Przedsiębiorstwo użytkując stoisko do czasu spłaty zadłużenia i załatwienia spraw związanych z zatrudnieniem pracowników. Istotne dla przyjęcia wiarygodności twierdzeń powódki jest, że w dniu całkowitej spłaty zadłużenia doszło do cesji praw i obowiązków z łączących Przedsiębiorstwo z (...) Funduszem (...) umów leasingu. Z powyższych względów w dniu zajęcia ruchomości te znajdowały się w posiadaniu pozwanego Przedsiębiorstwa. Na podkreślenie zasługuje, że obecny podczas tej czynności K. K. (1) od razu wskazał Komornikowi powódkę jako właściciela tych przedmiotów.

Wbrew zarzutom pozwanego wierzyciela w świetle zestawienia sporządzonego przez powódkę znajdującego się na karcie 136 nie budzi wątpliwości także tożsamość przedmiotów wymienionych w protokole zajęcia z przedmiotami wskazanymi w wystawionych przez Przedsiębiorstwo fakturach sprzedaży, co zostało przedstawione szczegółowo we wcześniejszej części uzasadnienia.

Konsekwencją uznania, że powódka jest właścicielką rzeczy, do których została skierowana egzekucja było zwolnienie zajętych przedmiotów od egzekucji.

Ponieważ powódka cofnęła powództwo wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w odniesieniu do ruchomości, których nie była właścicielką lecz jedynie leasingobiorcą, Sąd Okręgowy na podstawie art. 355 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1, 2 i 4 k.p.c. umorzył postępowanie.

Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach procesu stanowił przepis art. 100 zd. 2 k.p.c. i art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. Ponieważ powódka uległa co do nieznaczej części swego żądania (w zakresie jakim cofnęła powództwo) zostały zasądzone na jej rzecz wszystkie poniesione przez nią koszty procesu. Na koszty te składają się: opłata sądowa w kwocie 8.695 zł, wynagrodzenie za czynności radcy prawnego z tytułu zastępstwa prawnego ustalone stosownie do treści § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (D.U. poz. 1804) w zw. z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. poz. 1667) na kwotę 7.200 zł oraz wydatek na opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł - łącznie 15.912 zł.

Sędzia SO Ewa Tomczyk

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom obu stron.

2.01.2017 r.